

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Štěpána Výborného v právní věci žalobkyně: **H. T. L.**, zastoupené Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2025, č. j. MV-167788-4/SO-2025, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2026, č. j. 28 A 2/2026-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 24. 3. 2026 kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2026, č. j. 28 A 2/2026-40.

[2] Protože kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti dle § 106 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 8. 4. 2026, č. j. 6 Azs 72/2026-9, mimo jiné, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení doplnila kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, v jakém rozsahu tak činí a jakého rozhodnutí se domáhá. Současně stěžovatelku poučil o důsledcích neodstranění vad v zákonem stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 12. 4. 2026. Poslední den lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na úterý 12. 5. 2026 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka kasační stížnost doplnila po uplynutí zákonné lhůty dne 13. 5. 2026.

[3] Stěžovatelka tedy ve stanovené lhůtě neodstranila vady kasační stížnosti, přičemž se jedná o vady, pro které není možné v řízení pokračovat. Soud proto podle § 37 odst. 5

ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti. Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[5] Stěžovatelka uhradila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč převodem na účet ke dni 27. 4. 2026. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelkou, jak jsou vymezeny třetí větou § 10 odst. 3 ve spojení s odst. 5 téhož ustanovení zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2026

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu